

Den 22. januar 2017 var det ti år siden, Emmaus-Bevægelsens grundlægger, Abbé Pierre, døde. Dette markeres på talrige måder rundt om i bevægelsens medlemsorganisationer og overbygninger. Her bringer vi et interview fra Emmaus Internationals hjemmeside. Vi forventer at bringe endnu et interview i næste nummer.

Abbé Pierre og Jean Marie Viennet
(foto: Emmaus International)

Dette møde ændrede tidens og ansigternes kulør

- oversat fra fransk af Naja Egede Kristensen
- oversat fra <https://www.emmaus-international.org/fr/actualites/56-memoire/1712-«-cette-rencontre-a-change-la-couleur-du-temps-et-des-visages-».html>

Jean-Marie Viennet er præst og var tæt på Emmaus Montbéliard, da han i 1981 tilfældigt mødte Abbé Pierre. Straks udviklede der sig en fantastisk historie om venskab mellem de to mænd. Jean-Marie forblev Abbé Pierres fortrolige indtil dennes død.

Hvordan og hvornår mødte du og efterfølgende blev tæt med Abbé Pierre?

I 1981 blev et Emmaus-samfund etableret i Montbéliard. Som præst i området gik jeg hen for at præsentere mig selv. Nogen tid senere var jeg nødt til at tage til Paris, og jeg blev bedt om at aflevere en kuvert i forstaden Charenton i et socialt boligbyggeri. Jeg ringede på, og det var Abbé Pierre, som boede der, der lukkede mig ind. Jeg blev meget overrasket, da jeg troede, han var død. Han inviterede straks ind i sin lejlighed på 10. etage, hvorfra man fint kunne se ud over Paris. Og han sagde "Se, det er verdenen, man skal elske".

Fra det øjeblik og til Abbé Pierres død i 2007 forlod vi ikke hinanden. Vi etablerede stærke personlige bånd, foruden alle de møder og arrangementer, hvor vi deltog sammen i Emmaus. Vi var begge præster og havde åndelige udvekslinger, men også meget menneskelige udvekslinger.

Du, som har kendt Abbé Pierre, hvordan har han inspireret dig? Hvordan påvirkede samtalerne med ham dit engagement?

Gennem hele sit liv havde Abbé Pierre som sin absolutte prioritet de mest lidende og de svageste. Han opdagede det på en rejse, han gennemførte, til Assisi i Italien, i en alder af 15 år, og hvor han blev "blændet" af en åbenbaring: "Jeg er den Gud, som altid vil være der. Jeg har set mit folks elendighed. Befri dem."

Hvert menneske var for ham enestående, hvert menneske havde sin værdighed, uanset dets vej i livet og dets historie, og alligevel havde han denne universelle dimension. Uanset hvad, når jeg rejste med ham, standsede han op for at tale med en person, hvis han så, vedkommende led.

At hjælpe den, der led, var naturligt og grundlæggende for ham. Men han sagde altid: "Det var ikke mig, der skabte Emmaus, det var kammeraterne i Emmaus-samfundene", fordi det var dem, der f.eks. gav ham ideen om klunserarbejdet.

Når du er sammen med en meget respekteret person med en ekstraordinær tro på Gud og mennesker, bliver du naturligvis mærket af det. For mig ændrede mødet med Abbé Pierre tidens og ansigternes kulør. I 26 år har jeg nu rejst til markeder i regionen med min lastbil uden at have noget at sælge, men bare for at tale med folk. På min måde går jeg i Abbé Pierres fodspor.

Hvorfor valgte Abbé Pierre Emmaus International som universalarving? Havde dette valg en politisk dimension?

Abbé Pierres vision var så universel, at hans arving kunne kun være Emmaus International. Han har altid været interesseret i verden, for ham var det naturligt. Han følte sig som en verdensborger. Så ja, dette valg havde en politisk dimension, ikke i den partipolitiske forstand, men i den fælles gode forstand, et universelt verdenssyn.

Hvad var hemmeligheden bag hans engagement?

For Abbé Pierre var mennesket helligt. Han modtog med den samme finfølelse, den samme respekt, kvinder og mænd der var blevet kasseret i livet, og de største personligheder. Han mente, der i hvert menneske var "glitrende guld", der måtte blive opdaget. Og det er denne form for næstekærlighed, som var hans brændstof til at kæmpe for retfærdighed.

Han havde modtaget denne åbenbaring i Assisi. Han havde dette brændende ønske om at kæmpe for retfærdighed, værdighed og adgang til individuelle rettigheder for alle.

Hver eneste gang i sit liv, han engagerede sig, gjorde han det, fordi han blev påvirket af nød, af en uretfærdig situation. Han gik ind i den franske modstandsbevægelse under den tyske besættelse, fordi han fik besøg af to jødiske familiefædre. Han lancerede sin berømte radioappell om hjælp til de hjemløse i 1954, efter at en baby og en kvinde var døde af kulde.

Hvad gør Abbé Pierre til en visionær?

Abbé Pierre satte mennesket i centrum i alle store spørgsmål, og han stoppede aldrig med at sige, i alle verdensdele, at jorden tilhører mennesket. Meget tidligt fik han denne universelle vision og overbevisning.

Hvad, mener du, er de vigtigste spørgsmål vedrørende mindet om Abbé Pierre hos Emmaus International i de kommende år?

Abbé Pierre sagde: "Der kan ske hvad som helst. Hvis en person, som har det godt, og en person, som har det skidt, mødes og forener deres kræfter, så flytter tingene sig.". Jeg tror, at Emmaus' rolle, efter Abbé Pierre, er at være til rådighed for de store lidelser i verden, og at bevægelsen forbliver sammensat af folk åbne over for lidelser. Emmaus Internationals formænd har været fra Schweiz, Holland, Italien, Frankrig og i dag Benin. Det er en hyldelse til Abbé Pierre. Han ønskede ikke, at man bare beklager, men handler mod årsagerne. Abbé Pierre havde tillid til mennesker, der var der for at fortsætte.